

Luminița, dragostea mea

Mihai Manolescu

Ne-am cunoscut în ani fugari,
Când te primeam în prag, râzând
Și te-am crezut pe drept cuvânt
În cale-mi c-o să reapari.

Și de atunci te-am tot visat
În clipe dulci de armonie,
Știind că sigur o să fie,
Cu tine, totul minunat.

N-aș fi crezut să treacă anii
Atât de-amarnic peste noi,
Fără să-i împărțim la doi
Și să îmi pară-atât de stranii.

Eu n-o să-mi mai revin de fel
A mea iubire, Luminița,
Căci tu mi-ai pronunțat sentința,
Chiar la un capăt de tunel...